

Пам'яті Романа Кофмана

Юрій Гундарів

Відійшов у небуття видатний український диригент, який лише кілька місяців не дожив до свого 90-ліття...

До речі, не лише диригент, а й письменник, поет, режисер, скрипаль, композитор, викладач і навіть філософ. Про його музичні проекти, книги й афоризми ходять легенди! Так, маестро п'ять років очолював оркестр Боннської опери і Боннський симфонічний оркестр, з яким здійснив запис ораторії Франца Ліста "Христос" і всіх п'ятнадцяти симфоній Дмитра Шостаковича, поставив десять опер, зокрема "Сорочинський ярмарок" Мусоргського. Був нагороджений німецьким орденом "Хрест за заслуги перед Федеративною Республікою Німеччина", а Боннський симфонічний оркестр — за його пропозицією — було перейменовано у Бетховенський.

Унікальними подіями у музичному житті України стали авторські цикли концертів: "Всі симфонії Бетховена" і "Всі симфонії Шуберта". Уперше в Україні протягом одного концертного сезону одним оркестром були виконані всі симфонії Моцарта (а їх аж сорок одна!).

Сучасній музиці була присвячена його концертна програма "Український авангард". Справжнім святом для меломанів став Міжнародний фестиваль "Тиждень високої класики з Романом Кофманом".

Автор книг "Нюанси", "Обличчя землі", "Диригент та оркестр".

Його вірші хочеться не лише перечитувати, а й вчити напам'ять...

Пригадую, під час виконання п'ятої симфонії Бетховена у колонній залі Київської філармонії раптом гучно задзвонив мобільний телефон. Маестро стрімко поклав диригентську паличку на пюпітр... Запанувала тиша. Хвилина виховання соромом...

Бетховена так не слухають,
припавши гарячими вухами
до телефонів мобільних —
всесильних...

Бетховен — не кава розчинна
чи щось на кшталт капучино.
Бетховен — потужне еспreso,

тут слухати треба серцем,
печінкою, шлунком, нирками,
а не абияк уривками...

Чи взагалі ви готові?

Вслухайтесь: Бетховен!